[16] بديهى است كه زادروز ويا سال مرگ شخصيتهاى بزرگ از نظر تحليل شخصيت ايشان چندان مهم بنظر نمى رسد، آنچه از زندگانى افراد برجسته واستثنائي براى نسلهاى بعد اهميت دارد اينستكه بدانند آنان كه بوده، چگونه زيستند، چه كرده اند، وچه اثرى در محيط اجتماعي خود وپس از آن نهادند. دوران كودكى ايشان حضرت فاطمه (عليها السلام) در آغوش پر مهر مادرش حضرت خديجه (عليها السلام) پرورش يافت، واز شير پاك أو كه از منبع شرافت ونجابت وبردبارى و فداكارى سرچشمه مى گرفت تغذيه شد. دوران شير خوارگى وايام كودكى آن حضرت در محيط بسيار خطرناك واوضاع بحراني صدر اسلام گذشت، مدتي از ايام كودكى ايشان در شعب ابو طالب سپرى شد، در حدود سه سال طول كشيد كه آن حضرت به غير از زندان سوزان شعب چيزى نديد. پس از آنكه پيامبر وبنى هاشم از تنگناى شعب نجات يافته وبه خانه وزندگى خود مراجعت نمودند، مناظر زندگى جديد ونعمت آزادى براى ايشان تازگى داشت وشادمان ومسرور بود، اما افسوس كه روزگار شادمانى آن حضرت دوامى نداشت، چرا كه مادر مهربانش خديجه را از دست داد، واين حادثه روح حساس ايشان را افسرده نمود. اما هر چه محروميت آن حضرت بيشتر مى شد اظهار محبت پيامبر نسبت به ايشان فزونى مى گرفت، ودر روايات وارد شده كه رسول خدا تا صورت آن حضرت را نمى بوسيد بخواب نمى رفت.
